

Egészségügyi Alkalmazottak

Lapja

A betegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdő-sők, fürdősnők, masszörök, vizgyógykezelők, pedikűrözök, úszómesterek stb., kórházi segéd-munkások és rokonszakmával foglalkozók hivatalos szaklapja.

A Szövetség hivatalos órái; reggel 9-től 12-ig, d. u. 3-tól 7 óráig. — Díjtalanul közvetit intézetek, klinikák, kórházak, szanatóriumok, fürdők és magánosok részére képzett személyzetet helyben és vidékre.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-én.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. 16.
Telefon: József 122-24.

SZERKESZTŐ:
Dr. RAJNAI BÉLA
orvos, elnök
FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIEBEN F. JÓZSEF.

Hirdetések felvételnek a legutányosabb árban.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési ár: Negyedévre 5600 K.

Meghívó. Szövetségünk f. évi *április hó 19-én (vasárnap) d. u. 6 órakor* az „Otthon” felépülése alkalmával a Zita-telep 50. sz. épületében (bejárat az Üllői-útról)

„Otthon“-avató ünnepélyt és diszkozyűlést rendez.

Az ünnepé- **bankett** lesz. Aki a benketten részt óhajt venni, azt a titkárságnál jelentse be legkésőbb **április 15-ig.**
Az Elnökség.

Meghívó.

Fürdőalkalmazottak!

Testvérek!

A Fürdőalkalmazottak Országos Egyesülete f. évi *április hó 5-én (vasárnap) d. u. 5 órakor* VIII., József-u. 28. sz. alatt

tisztújító közgyűlést

tart, melyre minden fürdős és fürdősnő testvérünket kérjük pontosan megjelenni. Az elnökség.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó. 2. A jegyzőkönyv felolvasása. 3. Pénztári jelentés. 4. Titkári jelentés. 5. A régi tisztikar felmentése és korelnök választása. 6. Az új tisztikar megválasztása. 7. Indítványok. 8. Elnöki zárszó.

Meghívó.

A Magyarországi Betegápolók és Ápolónők Orsz. Egyesülete f. évi *április hó 26-án (vasárnap) d. u. 5 órakor* az „Otthon” nagytermében, IX., Üllői-út Zita-telep 50. épületében tartja rendes évi

tisztújító közgyűlést,

melyre minden tagnak pontos megjelenését kéri

Az Elnökség.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó. 2. A jegyzőkönyv felolvasása. 3. Pénztári jelentés. 4. Titkári jelentés. 5. A régi tisztikar felmentése és korelnök választása. 6. Az új tisztikar megválasztása. 7. Indítványok. 8. Elnöki zárszó.

Az indítványok a közgyűlés előtt 14 nappal előbb nyújtandók be a titkárságnál.

Jövönk fáklya fénye.

Felépült az „Otthon”

1925. április elseje az egészségügyi alkalmazottak gazdasági életében forduló pontot jelent. A munkás mozgalmakban mi egészségügyi alkalmazottak vagyunk az elsők, akik minden utógondolat nélkül mondhajjuk, hogy a hirdetett gazdasági programunkat nem csak eszményileg, hanem gyakorlati téren is valóra válhtjuk.

Évtizedek multak el, mig eljött az az idő, mely hő vágyunkat valósággá váltotta. Égő fáklyaként világít bele jövő sivar életünkbe. Biztató reményiséget nyújt a jövő nagy harchoz, mely előtt állunk. Árvák, elhagyatottak, mindenki által megvetettek, lenézettek és hajléktalanok voltunk, mint az a kutya, amelyet a gazdája kiver a házából. Dolgoztunk kora reggeltől késő éjszakáig, ott álltunk a szenvedő beteg emberiség kóros ágya előtt, lelkünk összefort a szenvedők lelkével és aggódva lestük minden mozdulatukat. Ifjuságunkat, életünket és egészségünket áldoztuk fel.

És mit kaptunk cserébe? Mi volt a jutalom? Szenvedés és nyomor.

E szenvedés és nyomor acélozta meg a lelkünket és hozott egymáshoz közelebb. Ez adta a munkához az erőt. E nagy elhagyatottságban, meg nem értésben csak egy támaszunk volt, a szövetség. Szövetségünkbe tömörültünk, összegyűjtöttük erőinket és dolgoztunk. Bizalommal, rendületlenül a *szébb és jobb jövő reményében.*

És e reménységünk nem hagyott el. Fáradásunk, áldozat készségünk kézzel fogható eredménye előttünk áll. Akartunk teremteni, alkotni és ez az erős akarat meghozta a gyümölcsét. Előtünk áll ime a menedék vára mindazoknak az egészségügyi alkalmazottaknak, akik velünk munkálkodnak, velünk egyek lelkileg. Kik szeretik a haladást és szeretik önmagukat és nyomorgó, szenvedő testvéreiket, osztályrészeseiket.

Nem fenyeget már bennünket a hajléktalanság réme. Nem kell attól tartanunk, hogy máról-holnapra

hajléktalaná válunk. Az „Otthon” a mi jövő remény-ségünk, mely után évtizedek óta sóvárogunk, április elsőjén 38 testvérünknek nyújt meleg, nyugodt hajlékot. Azonban ha a sors úgy kívánná, szükségből száznál több nyerhetne elhelyezést.

Fontos szerepet tölt be a mi „Otthon”-unk a gazdasági életünkben. Békés hajlékot és kulturát van hivatva szolgálni. És megvan a reményünk ahhoz, hogy hivatását hiven fogja betölteni.

Egészségügyi alkalmazottak tekintünk büszken a mi „Otthon”-unkra, mert ez a mi munkánk és áldozatkészségünk eredménye. Saját erőnkől építettük fel, minden külső támogatás nélkül és éppen ezért felbecsülhetetlen értéket bír nekünk.

Az „Otthon”-unkat április hó 19-én avatjuk fel nagy ünnepség keretében, melyen reméljük, hogy az egészségügyi alkalmazottak nagy tömege fog résztvenni.

Az „Otthon-unk építkezéséhez a következők járultak hozzá újabb kölcsönökkel: Szövetségünk 5.000.000, Fürdősök Egyesülete 5.000.000, Betegápolók Egyesülete, özv. Mátyás Istvánné 1.500.000, dr. Krizs Árpád, Tizedes János, Balázs Flóra, 1.000.000. Somogyi Anna, Madari Sándor 500.000 koronát. Adományoztak: Tatár Balázs gyűjtése 210.000, Lázár Mihályné 200.000, Rác Julianna 150.000, Bartalis Erzsébet 107.000, Kovács Mária 100.000, Fürst Gizella 52.000, Tyetyák Boriska 50.000, Moszkva Rózsi, Zsálik Györgyné 35.000, Pojadenic Anna, Antal Julia, Juhász Józsefné 30.000, Varga Gyuláné 25.000. Szobya László 15.000, Beledi Károlyné 10.000 koronát. Alapítási díjak fejében a következő összegeket fizették be: Bell Vilma 150.000, özv. Tóth Gyuláné, Karvalits Eleonóra, Bencsics Józsefné, Perlaky Erzsébet, Horváth Marcella, Szász Sámueliné, Zsálik Györgyné, Vály Ferencné, Pócz Mária, Kádár Albert és neje, Virágh Julia I., Horváth Imréné, Unger Erzsébet, Szethy Mária, Gold Rózsi 50.000 koronát.

Mit hazudik a „Népszava”

Abból az alkalomból, hogy a Rókus-kórházban egy néhány apácát alkalmaztak a „Népszava” a volt szovjet uralom reggeli harsonája kirohanást intézett szövetségünk ellen és azzal vádol meg, hogy mi a világi ápolónők érdekében nem teszünk semmit és helyükbe „cseh” apácákat hoznak be. A kis piszkos, amely a saját szeméjében lassu vonaglásban szenved, nem átálja szennyes piszkát mások becsület munkásságát hazudozásával becsülni, azt remélve, hogy amit elveszt a vámon, behozhatja a réven. Értsük ezt oly képpen, hogy a vas-, fa-, építőmunkás szervezeteikben beállott bomlás által vesztett tagjaik helyét egészségügyiekből nyerhetik vissza. Elfelejtették azt, hogy az egészségügyiek között a marx—kunfi féle ideológiának nem voltak és nem is lesznek hívei soha.

A szövetség tagjainak, de a kívül álló egészségügyi alkalmazottaknak nem kell bizonyítanunk, hogy a fővárosnak ez nem az első törekvése, hogy apácákat alkalmazzon a kórházokban. A kommun bukása óta — melynek minden keserűségét mi egészségügyiek érezzük a legjobban és amely nyomor, szenvedés előidézésében a „Népszava”-nak, mely mentőangyalként furakodik közénk nem csekély része van — több esetben kísérletezett a főváros. Minden

esetben sikerült ezen törekvések elejét venni, anélkül, hogy a „Népszava” segítségét igénybe kellett volna venni.

Ujabbban is ez a helyzet állott fenn amidőn a negyven apácának az alkalmazásáról volt szó. Szövetségünk ez alkalommal is küldöttséggel járt fenn a városházán a X. ügyosztályon *Edecs Endre* tanácsnoknál, ki meghallgatva a küldöttség vezetőjét *Sziben József* főtitkárt, a következő kijelentést tette: *„a tanács a volt törvényhatóság határozatának kívánt eleget tenni, amikor apácákat akári a kórházokban alkalmazni, mert annak idején több oldalon hangzott el ily irányu kérelem. A mai gazdasági viszonyok és a nagy munkanélküliségre való tekintettel ez az idő nem alkalmas nézelem szerint sem arra, hogy ez megtörténjen és én kötelező ígéretei teszek, hogy e kérdést az új törvényhatóság összejöveteleig függőbe helyezem.”*

Ez az igazság. Szövetségünk megtette most is a köteleességét és minden józan gondolkozásu egészségügyi alkalmazott vagy bármely szakmához tartozó a fentiekből megállapíthatja, hogy itt árulásról, megalkuvásról szó sem lehet.

A „Népszava”-ék hazudozásaira vonatkozóan, melyben mindenkor remekelnek, az ítéletet az egészségügyi alkalmazottakra bizzuk. A magunk részéről csak annyit kívánunk megjegyezni, hogy a munkások képviselőletében igenis mi tudjuk mi a becsület, ezért „Népszava”-ékhoz nem megyünk, mert azt tudjuk, hogy ott nem is találhatunk. Az egészségügyiek pedig tudják, kire bizzák sorsukat.

Sz. J.

Képesítésünk ügye.

A képesítés ügyében lapunk hasábjain leközölt tervezeteket a közegészségügyi tanács dolgozta ki a miniszterium felszólítására. Az alább közölt tervezetet a Betegápolók Egyesületünk szeretett elnöke *dr. Rajnai Béla* főorvos ur állította össze és még 1913. október 31-én nyújtotta be a belügyminiszteriumhoz.

A tervezetet az alábbiakban adjuk közre:

Nagyméltóságú Miniszter Ur!

Kegyelmes Uram!

A betegápolás kérdésének országos rendezése alkalmából legmélyebb tisztelettel alulírott mint aki 15 évi orvosi működésem ideje alatt különböző klinikákon és kórházi osztályokon állandóan teljesített szolgálatom révén, ötödik év óta pedig mint a Magyarországi Betegápolók és Ápolónők Országos Egyesületének elnöke bőven van alkalmam a betegápolás ügyével behatóan foglalkozni, a jelzett ügy nagy fontosságát mélyen átérzve igaz lelkesedéssel járulok Nagyméltóságod elé, hogy szerény előterjesztésem meghallgatására kérjem.

Midőn az alábbiakban csupán vázlatosan bátorodom számot adni azokról az irányelvekről, amelyeket e kérdés rendezése érdekében célravezetőnek ismertem fel, nem lehet feladatomban, hogy a betegápolás ügyének a műveltynyugati államokban való jelenlegi állapotára kitérjek, kétségtelen ugyan, hogy számos részletkérdés megoldásánál az előrehaladottabb államok ily irányu intézményeinek megvaló-

sítása elől mi sem zárkozhatunk el, azonban igazi irányítónk csakis a különleges hazai viszonyok mérlegelése, az adott helyzettel való okos számolás és ahhoz való alkalmazkodás lehet.

El kell tekintenem hazai szerzők azon számos közlésének felsorolásától is, amelyek e tárgyal foglalkoznak, nem lévén céлом azoknak méltatása vagy bírálata.

Egyszerűen a hosszú évek tapasztalata alapján leszűrt eszmémnek fogom kegyes meghallgatását kérni, amelyek azt hiszem, aránylag csekély áldozattal, a legalkalmasabbnak látszó módon tudnák a betegápolás kérdését dűlőre vinni.

Mindenekelőtt megállapítani kívánom, hogy nálunk az összes kórházak és gyógyintézetek száma szerint (krb: 400) igényelt betegápolási személyzet krb. 3160-at tesz meg, amihez a magánbetegke ápolására szükségelt ápolók számát krb. 2000-t adva hozzávetőleges számítás szerint 5000-nél több az évente alkalmazott ápolók száma hazánkban. Ennek a tetemes szükségletnek az ellátására az összes jelenleg rendelkezésre álló szerzetes — rendbéli, diakonisszák, vöröskeresztes és gondviselésbeli ápolónők nem elegendők, úgy, hogy bármennyire is megfelelőek ezek mindegyike a szigorubb követelményeknek is, kénytelenek vagyunk ápolónő szükségletünk túlnyomóan nagyobb részt az ugynevezett kis polgári sorból származó világi ápolónőkből toborozni.

Anélkül, hogy a felekezeti jellegű ápolónőknek a saját egyházi hatóságuktól függő jellegét — ami a szolgálati viszony betartásának érdekére nem ritkán zavarólag hat, a vöröskeresztes ápolónők derék csapatának a katonai szervezet érdekével való szoros kapcsolatát, mely mozgósítás esetén bizony csak elvonná őket a rendes kórházi szolgálat teljesítése alól, vagy akár a gondviselés ápolónőket képező egyesületnek szám szerint még igen csekély bár kitűnően képzett tagjait részletesebb megbírást alá venném, nyilvánvaló, hogy belátható időn belül csakis ezekből az ugynevezett kis polgári sorból származó, de jól kiválasztott, testi és lelki ráteremtésű, valamint ugy elméleti, mint különösen gyakorlati kiképzetésük iránt szigoruan megvizsgált egyének fejják az oly annyira szükséges megbízható ápolók zömét adni.

Ezeknek az u. n. világi ápolónőknek és ápolóknak a nagy tömegével találkoztam én akkor, amikor néhány évvel ezelőtt az ezeket ezidőszerint egységes szervezetbe gyűjteni hivatott és kiképzetésükre ezidőszerint egyedül jogosított Magyarországi Betegápolók és Ápolónők Országos Egyesületének vezetését elvállaltam. Természetesen közöttük selejtezni és felettük a legszigorubb fegyelmet gyakorolni, bizonyos rendtartást, közveitési szabályzatot alkotni, az évenként általam 5—5 hónapig tartott két tanfolyam tanulmányi rendjét megállapítani stb. stb. első rendű feladatokat képezte. Nem csekély munkát adott azoknak a garázdálkodó és hivatás nélküli, önző célokat követő, valósággal közveszélyes zugirodáknak a törvényes uton való megfékezése, melyek soraiból kerülnek ki sajnos még most is a csaknem hetenkint felmerülő botrányos kórházi esetek hősei.

Amidőn hazai ápolásügyünket állam-jogilag rendezni akarjuk, azt hiszem, elsősorban is erre az anyagra kell számítanunk. Erős meggyőződésem, hogy úgy a szerényebb igények, mint a nagyobb

munkabírás szempontjából teljesen megfelelő személyzetre találunk bennük.

Immár csak a kiképzés, a szolgálat és a végellátás hármass kérdésére kell a legmegfelelőbb megoldást találnunk.

Kerülni óhajtván az ismétléseket, legyen szabad e részben *Magyarévits Mledon dr.* szóf. tiszti főorvos urnak az Orsz. Közegészségügyi Tanács f. évi április hó 17-én tartott ülésén előadott kitünő dolgozatára, valamint a *Magyar Sebészársaságnak* 1912. évi május hó 23-án felolvt értekezletén tartott — és idecsatolt — előadásomra utalnom, amelyeknek a betegápoló iskolákra vonatkozó irányelveit nagy részben megvalósíthatóknak találom, csupán azt tartanám szükségesnek hangsúlyozni, hogy lehetőség szerint internátusok létesítenek a kiképzés alatti álló ápolónő jelöltek részére, a kiképzés tartalma pedig legalább is két esztendő legyen, férfi ápolók csakis a *tébolydai, a sebészeti* és esetleg a *bujakóros férfi osztályok* számára képeztessek ki, előbbieket *Oláh Gusztáv dr.* szerint nagyon helyesen valamely tébolydában hallgatott curzusból szerznék képesítésüket, utóbbiak az elméleti előadásokon mint bejárók vennének részt és az egy évig tartott elméleti oktatás után gyakorlatra az illető kórház sebészeti illetve bujakóros férfi osztályára osztatnának be ugyancsak 1 év tartamára.

Bábaikolai tanárségédi valamint betegápoló-egyesületi oktatási működésem ideje alatt tapasztaltam, hogy felévi elméleti oktatás nem hoz elegendő és tartós eredményeket még a leglelküime-retebb tanítás és tanulás mellett sem. A bábatanítás pedig mégis csak szűkebb körére vonatkozik az ismereteknek, mint a jóval több oldalú és szélesebb alapon tárgyalandó betegápolás tanítása.

Am kötéssékk össze a gyakorlati oktatás az elméletivel akként, hogy az utóbbi hetenkint csak 2 órát vegyen igénybe, míg a növendékek a megfelelő osztályokon 2 — illetve 3 hónaponként felváltva egy-egy osztályos ápoló mellé beosztva és az osztályos orvosok szigorú ellenőrzése mellett segédápolókként működjenek, de tartison a kiképzetésük két esztendőig, amelynek végeztével kormánybiztos jelenlétében képesítő vizsgálatra bocsáttassanak.

H I R E K.

Halálozás. *Juszt Lőrinc* fürdős ki a Szechenyi fürdőben volt alkalmazva, f. évi március hó 9-én 58 éves korában a Kerepesi-úti temetőben örök nyugalomra helyeztetett. Szakértői nevében, kik nagyszámban jelenek meg a temetésen. Bőzdi szaktárs búcsuztatja el. Nyugodjék békeben. — Szövetségünk hű tagját *Válty Ferenc* testvérünket, fivérének *Válty Géza* festőművészenek f. évi március hó 5-én történt elhunytával mely gyász érte *Válty* testvérünk fogadja szövetségünk részéről őszinte részvételünket.

Művész esztélyünk. A múlt számunkban lapunk zaria miatt a Fürdős Egyesületünk által a Gellért haljában rendezett művész esztélyről csak rövidesen emlékezhetünk meg. Ma amidőn már utána vagyunk az esztélynek, írhatunk kimerítőbben. Az esztély *Nagy Pál* a fürdős egyesület elnöke nyitotta meg, beszédében vázolta a Mentőegyesület humanus működését, melyet a társadalom javára folytat. A műsort *Schön Pistika* nyitotta meg hegedű számával, mely nagy sikert aratott. Majd *Rákosi Szidi* urasszony szini iskolájának növendékeinek magán számai és páros jelenetei következtek, melyekkel a közönségnek egy igen kellemes és feledhetetlen napot szereztek. A műsor után a táncot *Bánlaci Gézané, Dankó István* fűrdőssel nyitották meg. *Bátran*

irhatjuk meg, hogy az idei estélyek közül e művészestélyünk ugy erkölcsi, mint anyagilagban a legjobbak közé sorozható. Itt adjuk közre még azon felül fizetőknek névsorát, kik mult számunkból kimeradtak: Szt. Lukács-fürdő igazgatósága 500.000, Drexler Ferenc 200.000, Édes Imre ig.: Markovics Endre, Lánci Gyula 100.000, Barcel Lajos, Czeli Melinda, Asztalos Árpád, Ressler János, Precneker Ilona, dr. Berger Iván, Sisdler József, Csizmarek Ferenc, N. N., Gucsán Henrik, Perenc Konrád, Tóth Antal, Nötter Gézáné, Ajtner N., Gyenes József, Biró Dénes, N. N., dr. Gerő Imre, Halász Pál, Balázs Flóra 50.000, Vencel Jánosné 60.000, Chwovarcsints Istvánné, Schindler József, Andrassy Gyula, Steinerné, Farkásné, Dacsó László, Erényi Uimann Gyula, Dobai János, Havi Lajosné, N. N. 30.000, Urin N., Czukor N., Lackó N., dr. Amer Nándor, Orbán N., Korein Dezső, Kátainé, Kovács Gyula, Hartner Alajos 20.000, Stajner 15000, N. N. Keszler 10.000 korona. Az estélyen a következő hölgyek neveit jegyezték fel:

Asszonyok: Bánlaki Gézáné, Kertész Károlyné, Dankó Istvánné, Sugár Sándorné, Bugyáki Ferencné, Weiszler Károlyné, Heid Józsefné, Rizek Ferencné, Nagy Gergelyné, Drexler Frigyesné, Fodor Ferencné, Pellák Sámuelné, Csik Józsefné, Csonka Józsefné, Paradics Ferencné, Kiss Ferencné, Kiss Elekné, Almási Kálmánné, Beledi Károlyné, Bodó Józsefné, Jelinek Ferencné, öz. Sass Józsefné, Sass Károlyné, Seres Gyuláné, Gyolcs Károlyné, öz. Hermann Jánosné, Rákóvics Ignácné, Hermecki Ferencné, Grósz Antalné, Gabus Mihályné, Sallai Antalné, Schmiéd Józsefné, Nagy Pálné, Gila Ferencné, Kelemen Jánosné, Mefkó Beláné, Peredi Balázné, Galambos Józsefné, Tóth Józsefné, Babai Józsefné, Szabó Imréné, Rottenháber Mártonné, Kunsztlicher Richárdné, Romchof Józsefné, Berces Lajosné, Baracsi Mihályné, Rácsor Józsefné, Molnár Istvánné, Walenti Józsefné, Smaló Józsefné, Rédei Zoltánné, Zámbo Istvánné, Seszték Gyuláné, Sztéhák Mihályné, Keszler Tivadárné, Farkas Jánosné, Gyarmat Gyuláné, Kozálik Józsefné, Andorfer Istvánné, Petró Istvánné, Tóth Károlyné, Setyák Józsefné, Setyák Andrásné, Zsélé Józsefné, Melikó Miklósné, Steiger Jánosné, öz. Szinger Jánosné, Máté Istvánné, Schillinger Ferencné, Erdélyi Gergelyné.

Leányok: Fecka Mária, Kiss Teréz, Nagy Erzsike, Müller Erzsike, Kiss Erzsike, Zsoroizmai Paula, Kiss Etel, Rodma Nusika, Pellák Mária, Erzsike és Margitka, Csukai Mária, Lakatos Berta, Esztergályos Erzsike, Mogyorósi Paula, Torma Zsuzsika, Sass Katalin, Taubner Ilonka, Laczkó Mária, Jelinek Mária, Mészáros Etuska, Kinczler Rózsika, Pálinkás Erzsike, Sallai Mancika, Reiter Irénke, Horváth Gizike, Grill Mária, Höffer Erzsike, Tóth Juliska, Brunc Vilma, Fodor Teréz és Erzsébet, Szalai Anceika és Rózsika, Babai Erzsike és Irmuska, Szabó Juliska, Terenyi Teréz, Benes Nusika, Fazekas Julia, Salató Ilonka és Mariska, Szűcs Katalin, Bédei Margit, Pertai Margit, Bohács Matild, Seszták Irén, Ambrus Ilona, Höfmeiszter Rózsika, Fekete Irma, Tóth Mariska, Benics Iloná, Feldmann Mancsi, Horváth Anna, Szille Mancika, Torma Józsa, Sebők Bözsike, Söbl Erzsike, Szilas Margit, Zimmermann Annuska, Mola Mancsi, Máté Margit, Nagy Annuska.

Elő segélynyújtási tanfolyam. Felhívjuk mindezeket a szakértőket és szakértőket, kik a Mentőegyesület által rendezendő *segélynyújtási tanfolyamon* részt ohajtanak venni, azok legkésőbb f. évi április 10-ig jelentkezzenek a titkárságnál VII., Dohány u. 74. I. 16.

Az Első Budapesti Fürdős Betegsegélyező és Temetkezési Egyesület f. évi április 12-én tartotta meg választmányi-ülését, melyen a vál. tagjai teljes számban jelentek meg. Az ülést *Bugyáki Ferenc* elnök nyitotta meg, üdvözölve az újonnan megválasztottakat azon reményben, hogy munkájában mindannyian hű segítők farsai lesznek és az egyesület érdekében a legmeaszebbmő támogatásban részesítik. *Nagy Miklós* alelnök ismerteti a napirendet, majd *Tóbiás* titkár a jegyzőkönyvet olvassa fel, mely ellen kifogás nem tétetett és azt hitelesítették. *Nagy M.*

alelnök a csecsemővédő liga átiratát olvassa fel, melyben adományért fordult az egyesülethez. Többek hozzászólása után 50.000. kor. szavazott meg a választmány. Ezután az első negyed évi elszámolásról tettek jelentést, amit a választmány örömmel vett tudomásul, mert abból a tagok szaporulata állapítható meg. *Nagy M.* alelnök a felhalmozódott munkára való tekintettel indítványozta, hogy a titkár és orvosnak tiszteltelidiját emeljék fel. Többek hozzászólása után a választmány az indítványt elfogadta. Amennyiben több indítvány nem volt az elnök az ülést bezárta.

Választmányi üléseink: Szövetségünk f. évi március hó 5-én tartotta meg rendes havi választmányi ülését, melyet dr. *Krisz Árpád* elnök nyitott meg. A határozatképesség megállapítása után *Válfy Ferenc* a jegyzőkönyvet olvasta fel, mely észrevétel nélkül elfogadtatott. *Szele József* a pénztári jelentést vette meg, melyet egyhanguan tudomásul vettek. *Sziben József* főtitkár jelentést tett az „*Otthon*” építkezésének előhaladásáról és jelzi, hogy f. évi április 1-én az igénylők a részükre kiutalt lakhelyt elfoglalhatják. Majd megemlékezik arról, hogy az április 5-ére tervezett „*Otthon*” avató ünnepélyt a nagy bójtre való tekintettel javasolja f. évi április 19-ére halasztani. A jelentést tudomásul vették, a javaslatot elfogadták. Ezután az „*Otthon*” házszabályait vitatták meg, melyhez *Nagy Pál*, *Balázs Flóra* és még többen szóltak hozzá. A hozzá szólások után némi módosítással elfogadták. Majd az „*Pithon*” kezelési ügyeit vitatták meg. *Balázs Flóra* indítványozta a titkárnő fizetésének a kiegészítését, amit a választmány egyhangulag elfogadott. A szövetség belső ügyeinek megvitatása után elnök az ülést bezárta. — **A Betegápolók Egyesülete** f. évi március hó 6-án tartott meg rendes havi ülését, melyet *Balázs Flóra* elnök nyitott meg. *Jajczai Mária* felolvasta a jegyzőkönyvet, melyet némi módosítással tudomásul vettek. *Tatár Balázs* pénztáros elfoglaltsága miatt a pénztári jelentést *Barinka Józsefné* ellenőr tette meg, mit az igazgatóság tudomásul vett. *Sziben József* főtitkár bejelenti, hogy az „*Otthon*” építkezése befejezés előtt áll és f. évi április 1-től elfoglalható. Majd az építkezés anyagi részét ismertette és kérte a fokozottabb agitációt. A jelentést örömmel vették tudomásul. Ezután a tisztújító közgyűlés határidejét állapították meg. Az egyesület belső ügyeinek letárgyalása után Profusz Etelka titkárnő olvassa fel az új tagok névsorát mely ellen észrevétel nem tétetett. Miután több tárgy nem volt elnök az ülést bezárta. — **A Fürdősök Egyesülete** f. évi március hó 19-én tartotta meg választmányi ülését, melyet *Nagy Pál* elnök nyitott meg. *Baracsi Mihály* a jegyzőkönyvet olvasta fel, mit a választmány tudomásul vett. *Gila Ferenc* a pénztári állományról számolt be. A pénztári jelentéssel egyetemben a lefolyt művészestély eredményéről is beszámolt, megemlékezve, hogy a Mentő Egyesületnek az alkalmából 2 és fél millió koronát ualtak át, a szövetségünknek pedig egy milliót. Az összes kiadások mellett még az egyesületnek is szép anyagi haszna maradt. Az estély erkölcsi szempontból is minden igényeket kielégített. Az egyesület pénztári állománya ezidő szerint több mint tizenegy millió korona. A jelentést a választmány örömmel vette tudomásul. *Sziben József* főtitkár ismertette az „*Otthon*” építkezés eddigi előhaladását. *Nagy Pál* elnök indítványozta, hogy az építkezés költségeinek fedezéséhez kölcsön képen az egyesület öt millió koronával járjon hozzá. A választmány az indítványt elfogadta és az összeg kiutalására utasította a pénztárost. A tisztújító közgyűlés hatánapját vitatták meg ezután, majd egyéb kisebb ügyek megvitatása után elnök az ülést bezárta.

Gőz- és kádfürdő Cegléden
konkurrencia nélkül, eladó, vagy tökeerős
bérllőnek — ki azt alaposan helyre hozza —
hosszabb időre bérbe is adó.